

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2910/2020
24.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Драгане Маринковић, Татјане Миљуш и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Татјана Здравковић, адвокат из ..., против тужене UniCredit Bank Srbija a.d. из Београда, коју заступа Тамара Симић, адвокат из ..., ради утврђења и стицања без основа, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 20250/18 од 10.01.2020. године, у седници одржаној 24.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 20250/18 од 10.01.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж 20250/18 од 10.01.2020. године.

Образложење

Правноснажном пресудом Вишег суда у Београду Гж 20250/18 од 10.01.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована, жалба тужене и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П 8997/18 од 02.10.2018. године. Том првостепеном пресудом усвојен је тужбени захтев тужиоца и утврђено да је апсолутно ништава одредба члана 9. тачка 9.1. став (и) Уговора бр. .. закљученог између парничних странака 11.10.2017. године, која тужиоца обавезује да на име фиксне једнократне накнаде за обраду кредитног захтева плати туженој 2% од износа одобреног кредита. Тужена је обавезана да на основу неосновано наплаћене провизије за обраду кредитног захтева тужиоцу исплати 44.200,00 динара са законском затезном каматом од 12.10.2017. године и 26.836,00 динара на име трошкова поступка, са каматом од извршности до исплате. Ставом другим изреке, захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка је одбијен.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права и предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном на основу члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11... 55/2014), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. Наиме, разлози на којима су засноване одлуке нижестепених судова одговарају и усклађени су са правним ставом овог суда о дозвољености уговарања трошкова кредита, усвојеним на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда одржаној 22.05.2018. године. Из наведеног разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Ревизија тужене није дозвољена ни као редовна.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења делимичне ништавости уговора и стицања без основа, поднета је 31.05.2018. године, а вредност предмета спора побијаног дела износи 44.200,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинско-правном спору који се односи на утврђење ништавости уговора и исплату новчаног износа, у коме вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија тужене није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**